

ஊர்க்காற்று

செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா

ஊர்க்காற்று

செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா B.Sc., LL.M

Tamil Music Centre

தமிழ் இசை மன்றம்
66, உவெஸ்ரோ காடினஸ்,
செவின் கிங்ஸ், இல்போட்,
எசெக்ஸ் - IG3 9NF, இங்கிலாந்து

ஊர்க்காற்று

முதற் பதிப்பு : மே, 2003

விலை : ரூபா 70/-

OORKKATTRU

by **SELLATHAMBY SRISKANDARAJAH B.Sc., LL.M.**

First Edition : May, 2003

அட்டை வடிவமைப்பு : ரோஹன் பின்னி

Laser Typeset : **Thanga.Kamaraj** ☎ 044-2433 2272 Cell : 94441 32738
Printed at : **3D Vision**, Chennai ☎ 044-2823 7241

ஊர்க்காற்று

உள்ளடக்கம்

என் உரை	7
வாழ்த்துரை	9
அணிந்துரை	10

தமிழியற் கவிதைகள் :

1. சொத்திது போல எவரிடம் காண்பீர்?	19
2. நமக்குள் பழங்கதை பேசலில் பயனென்?	22
3. முயற்சிகூர் தமிழ் மக்காள்!	24
4. களித்திடுவீர் கலவியிலே	26
5. சிவகேதீசன் செத்திலன் வென்றான்	28

பக்திக் கவிதைகள் :

1. புனிதவேல் முருகன் வந்தான்	33
2. உல்லாசமாய் வந்தான்	35
3. உடல் விரைவில் உலர்ந்து விடும்	36
4. முக்தி தரும் முருகையா!	37
5. தமிழ் காக்கப் புறப்படையா!	38
6. சூர சிங்க தாருகரைச் சுட்டழித்த குமரேசா!	39
7. உருகாதா உனக்கு மனம்?	40
8. பொய்யாகப் போயிற்றா போற்றிவந்த நினைப்பெல்லாம்?	41

பொங்கல் கவிதைகள் :

1.	போர்வலியால் பொங்கடா	49
2.	நாதியற்ற தமிழனுக்கு நற்காலம் வருக!	50
3.	இழக்கிலோம் ஈழத்தாயை	51
4.	பொங்குவோம் தையின் பொங்கல்	53
5.	ஈழத்தில் தொடரும் துன்பம்	54
6.	வேர்க்கும் தமிழர் வேதனை மாய்க	55

விடுதலைக் கவிதைகள் :

1.	நல்லூரில் போராடும் நம் வீரரே	59
2.	குண்டுபட்ட குழந்தை ஒன்று	60
3.	விடுதலைக் கொடிகள் பறந்திடக் கண்டேன்	61
4.	இன்றெமக்கு வீடும் இல்லை	62
5.	இன்னுஞ் சிலநாள் இருத்தல் விழைவேன்	63
6.	விறல் வீரன் வாழியவே	64
7.	கண்மணி நீவீர் கைவிடலாமோ!	65
8.	போராடப் பிறந்தவன் நான்	66
9.	தமிழா உன் நாடெங்கே?	67
10.	செங்குருதி ஆடுதல் பார்!	69
11.	கடமையெடி போர் எனக்கு	71
12.	யார் சொல்லுவார் நிலவே?	74

13. பருத்தித்துறைக் கடற்கரையில் 76
14. பேராசைப்படலாமா? 78
15. கலகக்காரத் தமிழர் என்று குறியும் சுடுகுது 79
16. சக்தியின் பொறுப்பம்மா 80
17. சட்டெனப்படுத்தாயோ நீ? 81
18. சீராய் இனிமேல் சமாதானம் வருமோ? 85
19. ஓலைக் குடிலை மறந்தா போனாய்? 86
20. கோலாகலமாய் வாழும் தமிழா! 87
21. உம் தியாகத்தைப் போல
உலகத்தில் செய்தார் யாரே? 88
22. பொன்றுமோ ஈழம் பொசங்குமோ விடுதலை? 90
23. போரிற் பொருது தாயகம் மீட்பவர்
பாரிற்சிறந்த தெய்வம் நிகர்ப்பர் 91
24. கண்தரி நெற்றியானைக்
கைதொழல் மறக்கிலோமே! 92
25. தமிழினமே ஒன்றுபடு 93
26. காதகர் வாழுமட்டும்
கலி எமைத் தொடரும் போலும் 95
27. கிட்டு நினைவுகள் 97
28. துளிர்க்கட்டும் தமிழ் வீரம் 102

தனியன்கள் :

1.	நற்சிந்தனை	111
2.	இனி அடைவது எந்நாளோ!	112
3.	வதைப்பார் என்றே அஞ்சுகின்றாள்
ஒன்பது பெற்ற தாய்	113
4.	ஈந்திடில் அவருடன் ஈசனும் மகிழ்வான்	115

என் உரை

இது எனது முதலாவது கவிதை நூல்; கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் எழுதிய கவிதைகள் சிலவற்றின் தொகுப்பு; தாயகத்தைப் பற்றியும், ஈழத் தியாகிகள் பற்றியும் சிந்தித்ததன் விளைவு.

எனது ஆத்தும் திருப்திக்காக எழுதிய இந்தக் கவிதைகளை நூலாக்க வேண்டுமா வேண்டாவா என்று நான் மறுகியது உண்டு. புலம் பெயர்ந்த தமிழரின் மனப் பாங்கைக் காட்டுகின்ற கவிதைகளாக இருப்பதாலும், தாயகத்தைப் பற்றிய சிந்தனைகள் சில அங்கங்கே இழை ஓடுவதாலும் இவற்றை வெளியிடுவது விரும்பத்தக்கது என்று எனது மனைவி விரும்பினார். எனது நண்பர் பி.பி.சி. தமிழோசை சம்பக்குமார் அவர்களிடம் அபிப்பிராயம் கேட்டுக் கவிதைகளை, அவரிடம் காண்பித்தேன். அவற்றைக் கருத்தூன்றிப் படித்த அவர், தமது கருத்தை எழுத்து வடிவில் தந்தார். அதனையே அணிந்துரையாகச் சேர்த்திருக்கிறேன். அவருக்கு நன்றி.

நாளை, ஈழத்தமிழர் வரலாற்றை எழுதப் போகின்ற வர்களுக்கு இந்தத் தொகுப்பு பயனுறும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

யான்பிறந்த தமிழ் ஈழம் பற்றிய உணர்வுகளைத் தாங்கிவரும் கவிதைகளும், ஊர்க்கு ஆற்றவேண்டிய

கடமைகள் பற்றிக் கூறும் கவிதைகளும் இத்தொகுதியில் அடங்கி இருப்பதால் ஊர்க்காற்று (ஊர் + காற்று =) (ஊர்க்கு + ஆற்று) என்று தலைப்புக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

எனது உரைகளையும், எழுத்துக்களையும் விரும்பி வரவேற்புத் தருகின்ற ஈழத் தமிழ் உலகம், ஊர்க்காற்றையும் சுவாசித்துச் சுவைத்து மகிழும் என்று நம்புகிறேன்.

இந்தக் கவிதை நூல் அழகாகவும் எழுத்து வழுவில்லாததாகவும் வருவதற்குப் பல்லாற்றானும் உதவி புரிந்த அன்பர்கள் அண்ணாமலை அவர்கட்கும், இராணிமைந்தன் அவர்கட்கும் எனது நன்றிகள்.

வணக்கம்.

- செ.சிறீக்கந்தராசா

வாழ்த்துரை

“என் பிரிய சிறீ

கண்ணினில் இனியாய்! கருத்தினில் சிறந்தாய்!

கவிதையின் உயிரினைக் காண்பாய்

மண்ணினில் மனித நேயத்தை அளந்து

மதித்திடும் கருவியை உடையாய்

எண்ணிடும் பேச்சில் எழுத்தினில் வல்லாய்!

இன்னிசைத் தேவியை அணிந்தாய்

பண்ணொடு தேனும் பாலுமாய் வாழ்வாய்

பாவலன் அமுதுவின் வாழ்த்து.”

- அமுது

(கவிஞர் இளவாலை அமுது)

அணிந்துரை

எனது இனிய நண்பர் சிறீயைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அவருக்கு முறுக்கு மீசையும் முண்டாசும் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுவதுண்டு. அவரிடமுள்ள துடுக்கும் மிடுக்கும் நிமிர்ந்த நன்னடையும், நேர்கொண்ட பார்வையும் சொல்லும், செயலும் பாரதி என்ற பெருங்கவிஞன் இப்படித்தான் இருந்திருப்பானோ என்று எண்ண வைக்கின்றன.

“எமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டுக்குழைத்தல்
இமைப் பொழுதும் சோராதிருத்தல்”

என்று முழங்கிய பாரதியைப் போல, இவரும் சோர்வின்றி பிறந்த மண்ணையே எண்ணி, அதற்காகவே உழைக்கிறார் என்பது அவருடைய கவிதைகளிலிருந்து புலனாகிறது.

திருமண வாழ்த்து, கலை அரங்கேற்றங்களுக்கு அனுப்பும் வாழ்த்து, கவியரங்கக் கவிதைகள், ஏன் இரங்கற் பாவாக இருந்தாலும்கூட அவற்றில் - தாய் மண்ணின் மீதும், தமிழினத்தின் மீதும் உள்ள ஆழ்ந்த பற்றே வெளியாகிறது.

“உளங்குளிர்ந்த போதெல்லாம் உவந்துவந்து
பாடுவேன்” என்றான் ஒரு கவிஞன்.

உளம் குளிர்ந்த போது மட்டுமல்ல - உளம் கொதித்த போதும், உருகிக் கண்ணீராய் ஓடிய போதும் கவிஞர் சிறீ பாடுகிறார்.

வஞ்சனை செய்வோர் மீது வெஞ்சினம் கக்கிப் பாடுகிறார்.

கவிஞர் சிறீயின் கோபம் - தார்மீகக் கோபம் -

“தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லை எனில் சகத்தினை அழித்திடுவோம்” - என்கிற பாரதியின் கோபம் போல,

‘பரந்து கெடுக இவ்வுலகு இயற்றியான்’ என்கிற வள்ளுவனின் கோபம் போல - உலக நலன் நாடும் கோபம் அது.

அவர் எழுதிய பக்திப் பாடல்களில் ஒன்று இது:

“என் மனதில் வறுமைதன்னை
இம்மியும் இல்லாதறுத்து
இன்ப துன்பம் இரண்டினையும்
ஏற்கும் திறன் எனக் கருள்வாய்”

எத்தகைய அரிய சிந்தனை!

இன்ப துன்பமிரண்டையும் சமமாகக் கருத வேண்டும் என்ற கீதையின் தத்துவத்தை இரண்டு வரிகளில் அடக்கி விட்டாரே!

வறுமை கொடிது என்பர். உள்ளத்தில் வறுமை ஏற்பட்டு விட்டால் வாழ்வெல்லாம் பாழ்பட்டுத் தாழ்வுற்றுவிடும்.

கவிஞர்கட்கு உள்ளத்து வறுமை ஏற்படுவதில்லை. நேற்று வரை நனைந்த பருந்தின் சிறகுகளைப் போன்று, நைந்து கிழிந்த ஆடைகளை அணிந்து வறுமையில் வாடியிருந்த புறநானூற்றுப் புலவர் கையில் பொருள் கிடைத்ததும் -

“இன்னோர்க்கு என்னாது என்னொடும் சூழாது
வல்லாங்கு வாழுதும் என்னாது
எல்லார்க்கும் கொடுமதி மனை கிழவோயே”

என்று முழங்குகிறானே, அவனுடைய உள்ளத்தில் வறுமை ஏது?

"Strike, Strike at the root of
Penury in my heart"

என்கின்றான் வங்கக் கவிஞன் தாகூர்.

“சகத்தில் உள்ள மக்களெல்லாம்
சஞ்சலமற்றிருப்பதற்கு
முகங்காட்டி மகிழ்ந்தடய்யா
முத்தி தரும் முருகய்யா”

கவிஞர் சிறீ தனக்காக எதையும் முருகனிடம் கேட்கவில்லை - உலகிற்காக, உலக மக்களின் நலனுக்காக முருகன் முகம் காட்ட வேண்டும் - அவன் நோக்கு, மக்களின் தீவினைகளைப் போக்கட்டும் என்கிறார்.

“சர்வே ஜனா: சுகினோ பவந்து” என்ற வடமொழி வாழ்த்தும்,

எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லால் வேறொன்றறியேன் பராபரமே என்ற அடிகளும் நினைவுக்கு வருகின்றன. ஆன்றோர்களின் நோக்கம் எல்லாம் உலக நலனை நோக்கியே இருக்கும் என்பதில் என்ன ஐயம்?

“என்றும் பொன்றா இலக்கிய வளமும்
எதற்கும் நிகராம் ஆடல் வளமும்

நிகரே இல்லா இசைத்துறை வளமும்
 நிறைமொழி மாந்தரின் அறத்துறை வளமும்
 கொண்டது நம் மொழி என்பது சத்தியம்”

- தாய்மொழிப்பற்றில் கவிஞர் பாரதிதாசனை ஒத்து
 நிற்கிறார்.

கண்ணீர் முத்துக்களால் கோத்த கவிதைகள் இத்
 தொகுப்பில் பல உள்ளன.

உற்ற நண்பர்களையும் உறவினர்களையும் பிரிந்த
 துயரம் வெளிப்படும் இரங்கற்பாக்கள் உள்ளத்தை உருக்கு
 வனவாக உள்ளன. கவிஞரின் நண்பனாக, நல்லாசானாக,
 வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்காக விளங்கும் நாகநாத சிவம்
 அவர்களின் துணைவியார் இளம் வயதில் இறந்து போனார்.
 குருக்கள் ஐயாவைத் தேற்றிப் பாடிய கவிதை - அதியமான்
 இறந்த பொழுது ஒளவை பாடிய புறநானூற்றுப் பாடலை
 நினைவுபடுத்துகிறது.

“நோயிலே உன் மனையாள்
 நுடங்கித் தவி போதில்,
 கோயிலுறை தெய்வமும்
 குவித்து வைத்த புண்ணியமும்
 சாவினையே தழுவினவா”

என்று கேட்கும்போது, கருங்கல் மனமும் கரைந்து
 தொடு மணற் கேணியாகக் கண்கள் மாறிவிடுகின்றன.

“வினைப் பயனை வெல்வதற்கு
 வேதத்தும் மார்க்க மில்லை

வினைதான் ஒழிந்தக் கால்
தினைத்தானும் உயிர்நில்லா”

என்று தத்துவம் கூறித் தேற்றவும் செய்கிறார்.

“வதைப்பார் என்றே அஞ்சுகிறார்” என்றொரு கவிதை -
அவலச்சுவை நிரம்பித் ததும்பும் கவிதை இது.

“எண்பது வயதில் அவளுக்கு
எழுந்து நடத்தல் அரிதாச்சு
கண் பழுதாகிப் போனதனால்
கைத்தடி ஒன்றே துணையாச்சு”

அகதிகளாகப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் மக்களின் உற்றனர்
உறவினர் மூப்பெய்தித் துணையின்றித் தவிக்கும் நிலையை;
அவர்களுடைய அல்லல்களைப் படம் பிடித்துக் காட்டும்
இதனைப் படிக்கும்போது ‘அந்தோ’ என்று அழுகிறது உள்ளம்.

சிறீயும் புலம் பெயர்ந்து வாழ்கிறவர்தாம்; அவருடைய
அன்னையும்கூட இலங்கையில்ல்தான் இன்னல்களுக்கிடையே
முதுமையைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

தன்னையும் சாடிக் கொள்ளத் தவறவில்லை அவா:

“ஊரை விட்டு வந்த நாங்கள்
ஊர்க்குப் புத்தி சொல்வதா
சாய்மணையில் இருந்த வண்ணம்
சாக்குப் போக்குச் சொல்வதா”

ஊரைவிட்டு வந்துவிட்ட போதிலும் ஊர் நினைவுகள்
அகலாத எண்ணற்ற தமிழரின் இதயத் தாபங்களை இக்
கவிதைகளில் காண முடிகிறது.

பொங்கல் வாழ்த்து, புத்தாண்டு வாழ்த்து போன்றவை வெறும் சடங்காக மாறி வரும் நிலையில், பொங்கல் வாழ்த்தையும், நாட்டுப் பற்றை ஊட்டப் பயன்படுத்துகிறார்.

“பொங்கலுக்கு இங்கரிசி ஏது ஆதலால்
பொங்கிடீர் நீர் உணர்ச்சியால்
பொங்கிடீர் நீர் மறத்தினால்
பொங்கிடீர் நீர் பொங்கிடீர்”

என்று அறைகூவல் விடுக்கும்போது, வீரம் பொங்கித் தோள்கள் தினவெடுக்கத்தானே செய்யும்!

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில் வீரம், கோபம், சோகம், ஏக்கம், பெருமை - இப்படி எத்தனையோ உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுகின்றன. ஊர்க்காற்று என்ற தலைப்பே ஒரு கவிதை. ஊருக்குச் செல்ல முடியாத ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஊர்க்காற்று ஓர் ஆறுதலைத் தரலாம். புற்றீசல் போலப் புதுக்கவிதைகள் வெளிவருகின்றன. மரபுக்கவிதை மறைந்து விடுமோ என்ற அச்சம் எழுகின்ற இந்த நேரத்தில், ‘ஊர்க்காற்று’ கோடையில் வீசும் தென்றலாகச் சுகமளிக்கிறது.

- எஸ்.சம்பத்துமார், பி.பி.சி.

1

தமிழியற்
கவிதைகள்

தமிழியற் கவிதைகள்

1. சொத்திது போல எவரிடம் காண்பீர்?

நம் மூதாதையர் நயமுறக் காட்டிய
நமது நடையும் நமக்குரி கலைகளும்
ஆங்கவர் காட்டிய அந்நெறி வழியே
ஈங்கு நாம் போற்றிடிண் உய்வெமக்குண்டெனப்
பாங்குற மொழிந்தான் பாரதிப் புலவன்

வீங்கிற் ரெம்முளம் அம்மொழி நினைக்கையில்
தெய்வம் மறவார் செய்யும் கடன் பிழையார்
ஏது தான் செயினும் ஏதுதான் வருந்தினும்
இறுதியில் இன்பமும் பெருமையும் பெறுவர்
சார்வினுக் கெல்லாம் தகத்தக மாறித்

தன்மையும் தனது தருமமும் மாயாது
என்றுமோர் நிலையாய் இருந்திறை அருளால்
உள்ளுறு தருமமும் உண்மையும் மாறா
துண்மைப் பொருளாய் வாழும் தமிழென
நுண்மைக் கலைஞன் பாரதி புகன்றான்

தீதும் நன்றும் தாரார் பிறரென
 ஓதும் தமிழே தமிழர் தனி மதம்
 யாதும் ஊரே யாவரும் உறவென
 மேதினி வியக்க மொழிந்தவன் தமிழன்
 அன்பும் சிவமும் இரண்டல ஒன்றென

என்பையும் உருக்கிட உரைத்தவன் தமிழன்
 நாதியர் இல்லா நாடுகள் எல்லாம்
 ஏதிலர் எனினும் இயங்குகின் றார்கள்
 வேதியன் இறையன் விட்டது வழியென
 மேதினி மீது மிதக்கின்றோம் நாம்

உறங்குவ திறப்பாம் விழிப்பது பிறப்பென
 இறப்பிலும் அமைதி கண்டவன் வள்ளுவன்
 துன்புள தென்றான் இன்புள தென்று
 மன்பதைக் குண்மை மொழிந்தவன் கம்பன்

கவலைச் செய்தி கழறிடு கவிதான்
 சுவைநிறை கவியெனக் கண்டவன் தமிழன்
 அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற் றென்றும்
 உருத்து வந்தாட்டும் ஊழ்வினை என்றும்

உரைசால் பத்தினி தெய்வமே என்றும்
 நிறைசிலம்பெனும் நூல் தந்தவன் இளங்கோ
 போரெனப் புறமும் அன்பென அகமும்
 பாரிய இலக்கியம் படைத்தவன் தமிழன்
 உடலை எரிக்கும் சுடலையில் கூட

நடனம் ஆடிக் களிப்பவன் நம் சிவன்
என்றும் பொன்றா இலக்கியச் செழிப்பும்
எவர்க்கும் தோற்கா ஆடற் சிறப்பும்

ஒப்பே இல்லா இசைத்துறைச் செறிவும்
நிறை மொழி மாந்தரின் அறநெறி ஆக்கமும்
குறைவறப் பெற்ற சிறப்புடை யவர் நாம்
இத்தனை சிறப்பெலாம் கொண்டவ ராயினும்

எத்தனை பேர் நாம் இதை யுணர் கின்றோம்?
சொத்திது போல எவரிடம் காண்பீர்?
புத்தி எம்போல் எவரிடம் உண்டு?
வெள்ளையர்க் கிதனை உணர்த்துகின் றோமா?
சுரண்ட வந்த இனமா தமிழினம்?

வழங்கவும் தமிழிடம் பலவுள என்பதை
மேற்றிசை நாட்டினர் புரியாதிருக்கிறார்
புரியவைத்தல் நம் கடன் அன்றோ?
நம்முனோர் நமக்கு நல்கிய கலைகளை
நாமும் பயின்று நடைமுறைப் படுத்தி

இனி வரும் தமிழ்ச் சந்ததி பயின்றிட
முனைவது தமிழரின் முக்கிய பெருங்கடன்
தமிழ்க் கலை வாழுமேல் தமிழினம் வாழும்
தமிழ்க்கலை தாழுமேல் தமிழனும் தாழ்குவன்

2. நமக்குள் பழங்கதை பேசலிற் பயனென்?

“மேற்றிசை வாழும் வெண்ணிற மக்களின்
 செய்கையும் நடையும் தீனியும் உடையும்
 கொள்கையும் மதமும் குறிகளும் நம்முடைய
 வற்றினும் சிறந்தன ஆதலின் அவற்றை
 முழுதுமே தழுவி மூழ்கிடின அல்லால்
 தமிழ்ச் சாதி தரணி மீதிராது
 பொய்த்தழிவெய்தல் முடிவு எனப்புகலும்”
 தமிழ்ச் சில்லறைகள் வாழும் மேற்கில்,
 தமிழன் என்பான் தனியொரு பழமினம்,
 தனியே அவர்க்குப் பண்பா டுண்டு,
 அவற்றில் ஒன்று பரதம் என்று
 தமிழின் ஓசையை உலகிற்குரைக்க,
 பரதத் தரங்கம் இன்று காணும்
 உமாதன பால சுப்பிர மணியம்
 அவர்கட் கெனது அன்பும் வாழ்த்தும்!

சுரண்ட வந்த இனமலத் தமிழினம்
 வழங்கவும் அதனிடம் பலவுள வென்பதை
 மேற்குவாழ் இனத்தார் உணரா திருக்கிறார்
 உணர்த்தல் தமிழன் தலைக்கடனாகும்.

என்றும் பொன்றா இலக்கிய வளமும்,
 எதற்கும் நிகராம் ஆடல் வளமும்,
 நிகரேயில்லா இசைத்துறை வளமும்,
 நிறைமொழி மாந்தரின் அறத்துறை வளமும்
 கொண்டது நம்மொழி என்பது சத்தியம்.

இவற்றை உலகுக் குணர்த்தும் நோக்கே
 தமிழ்க்கலை நோக்காய் அமைதல் வேண்டும்
 நமக்குட் பழங்கதை பேசலிற் பயனென்?
 மற்றவர் கொளத்தகு நற்றம் பலவும்
 நம்மிடம் உள்ளன பெற்றிட வாரீர்
 என்றவர் தம்மை ஈர்க்கும் வண்ணம்
 எங்கலை நிகழ்வுகள் அமைந்திடல் வேண்டும்.
 இன்றிவ் வரங்கில் வென்றிடப் போகும்
 உமாவவள் ஆட்டம் நன்றே யமைந்து
 நந்தமிழ் ஓசை அந்தமில் உலகம்
 அனைத்துமே பரந்து அனைவரும் வியந்திட
 கதியிலர் அலநாம் முதுபெருங்குடிநாம்
 என்பதை உணர்த்தப் பயன்படும் என்பதை
 உமாவின பெற்றோர் தமக்கும் உணர்த்தி,
 அவரது முயற்சியை உளமுறப் போற்றி
 எல்லாம் நன்றே ஆக என்றே
 எல்லாம் வல்ல இறையை இறைஞ்சினேன்.

3. முயற்சிகூர் தமிழ் மக்காள்

(சுவற்சலாந்தில் 1995 செப்ரம்பர் 10ஆம் நாள் நிகழ்ந்த திருக்குறள் மாநாட்டை வாழ்த்திப் பாடிய கவிதை)

முயற்சிகூர் தமிழ் மக்காள்!
நவற்சிக்கும் எட்டமாட்டாக்
கவர்ச்சிசேர் சுவற்சலாந்தில்
உயர்ச்சியாய் வாழுகின்ற
முயற்சிகூர் தமிழ்மக்காள்!

சிங்களப் பிடியை நீக்கி
எங்களுக்கென்றோர் ஈழம்
இங்கினிச் சுணக்க மின்றி
இயைந்திட வேண்டுமென்றே
கங்கணம் கட்டிநின்று
கணந்தொறும் முயலுகின்ற
“செங்கலன்” ஊரில் வாழும்
செம்மனத் தமிழத்தாய்மாரே!
மங்களம் உங்கள் மாட்டுத்
தங்கவே நன்றாய் என்றும்!

கண்டதே காட்சி என்றும்
கொண்டதே கோலம் என்றும்
பிண்டமாய் வாழும் நம்மோர்
மேற்கிலே மிலாந்தி வாழ
அண்டமும் மதிக்கத் தக்க
அரும்பெரும் குறளைப் போற்றித்
தொண்டுநம் தமிழுக்காற்றல்
இன்றுநம் கடமை என்று
கொண்டுநீர் இந்தமாநா
டெடுத்துளீர் வாழி வாழி!

4. களித்திடுவீர் கலவியலே

தழைப்பதற்கு வழியிழந்து
 தத்தளிக்கும் தமிழ்இனத்தார்
 பிழைப்பதற்கு வழிசெய்மின்!
 உழைக்க என உலகமெல்லாம்
 உழலுகின்ற நம்மவர்கள்
 சளைக்காமல் குழந்தை குட்டி
 சடசடென்று பெறாதொழிந்தால்
 மழைக்கால ஈசலைப்போல்
 மளமளென்று தமிழினத்தார்
 அழிந்திழிவர் ஆதலினால்
 அறிவார்ந்த ஈழவரே!
 அளியுள்ளத் தமிழவரே!
 ஆண்மையுள்ள ஈழநண்பீர்!
 கழியுமுன்னர் நற்பருவம்
 களித்திடுவீர் கலவியிலே!
 கழியவுள்ள ஆண்டுதொறும்

குதலை யொன்று வாய்க்கட்டும்
 பிழை இழைத்தேன் வாழ்க்கையிலே
 பிள்ளைவளம் பெருக்காமல்

அழகின்றேன் அதை நினைத்து
 ஆவதென்ன அழகையினால்?
 அப்பிழையை இப்பொழுது
 நீர் இழைத்தல் ஒண்ணாது
 தப்பாக எண்ணாதீர்
 தாய்த் தமிழாள் உளம்மலர்ந்து
 ஒப்பிடவே ஒன்பதின்மர்
 ஒன்றிரண்டாய்ப் பெற்றிடுக!
 அப்போதான் தமிழ் ஈழம்
 இப்புவிவில் நாம் பெறுவோம்.

5. சிவகேதீசன் செத்திலன் வென்றான்

சிவகே தீசன் சிவகதி அடைந்தனன்
 புவனம் போற்றும் புனிதனைச் சேர்ந்தான்
 புழுவுடம் புதிர்த்துப் புகழுடம் பெய்தினன்
 அழுதலோ உலகோர் இயல்பா யிற்றே!

மூலப் பொருளறி மூவர்க் காயினும்
 காலக் கணக்கைக் கடத்தல் கடிதாம்
 ஆண்டாண் டாய்நாம் அழுதே புலம்பினும்
 மாண்டோர் மீளார் வேண்டாம் அழுகரல்
 நீண்டான் புகழில் நெடுவர லாற்றில்
 வேண்டா முறையில் மாண்டிலன் மறவன்
 காண்டா வனமாய்த் தமிழரை ஒழிக்கும்
 வேண்டாப் படையை வீழ்த்தும் முயல்வில்
 வீழ்ந்தான் வீரன் விழுப்புண் ஏற்றான்
 தாழ்ந்தார் எதிர்ப்படை தமிழ்ப்படை வென்றது
 சிவகே தீசன் செத்திலன் வென்றான்
 பவத்தால் பலிக்கும் பிறப்பாம் பிணியை.
 பேயோ டாயினும் பிரிவது துயரே
 தாயார் தந்தையர் படும்பெரு துயரும்
 ஓயா தொன்றாய் உடனிரு சோதரர்

மாயாச் சோகக் கடலிடை அழுந்தி
 அய்யோ தம்பீ அகன்றனை யோஷனக்
 கையால் மெய்யில் வெய்யாய் அறைதலும்
 பற்றொடு கண்பனி வற்றிட அழுதலும்
 சோகக் கனத்தைச் சற்றே இறக்கிட
 மேகத் திறைவன் வழங்கிய பெருவரம்
 உரும்பிராய் உவந்திட உதித்த கேதீசன்
 விரும்பிச் சென்றான் விடுதலை பறித்திட
 திரும்பிப் பார்த்துத் திசைமா றாமல்
 இரும்பைப் போல இருந்தான் இலக்கில்
 பெருந்தா னையரை நெருங்கிப் பொருங்கால்
 முரிந்தான் சமரில் முன்னணி நின்று
 ஈழத் தமிழர் ஈனம் போக்கிட
 வேழம் போல வினை புரிந்தானை
 ஈன்ற தாயெனும் மறத்தமிழ் மங்கையும்

சான்றோ னாக்கிய குமார சாமியும்
 ஆற்றற் கரிய துயர் சுமக் கின்றார்
 ஆற்றுக இறைவா அவர்துயர் கடிதில்
 நாள் கோள் செய்வது நல்லோர் செய்யார்
 நாளே நல்கும் நாம்விழை நிம்மதி
 வாழிய ஈழம் வாழிய வீரர்
 ஆழக தீயவை ஆறுதல் நிறைகவே

2

பக்திக்
கவிதைகள்

பக்திக் கவிதைகள்

1. புனிதவேல் முருகன் வந்தான்

நாடிய கருமமெல்லாம்
நலத்துடன் முடிக என்று
கூடிய அன்பர் தம்கை
கூப்பிய நிலையில் நிற்க

ஆடிவேல் ரதத்தில் எங்கள்
அழகொளிர் முருகன் வந்து
கூடிய கூட்டத்தாரைக்
குதூகலத் தாழ்த்தினானே!

இற்றைநாள் வரைக்கும் நீங்கள்
நானுறை கோயில் வந்தீர்!
ஒற்றை நாளேனும் நானும்
நீருறை வீடு நாடிப்
பற்றுடன் வருதல் தானே
பண்பெனச் சொல்வான் போலக்
கொற்றவன் முருகன் இன்று
கோலமாய்த் தேரில் வந்தான்!

நாதங்கள் எங்கும் ஆர்ப்ப
 நயனங்கள் வியப்பால் வீங்க
 வேதங்கள் குருக்கள் ஓதக்
 கீதங்கள் அடியார் பாட
 ஏதஞ்செய் இருள்கள் நீங்க
 எழுகின்ற பகலோன் போலப்
 பூதங்கள் தோறும் நிற்கும்
 புனிதவேல் முருகன் வந்தான்!

2. உல்லாசமாய் வந்தான்

(திருமுருகன் தேர்ப்பவனி)

அருள்தாவெனும் அடியார்மொழி
அவன் காதினில் இனிதேவிழ
பொருள்தாவெனும் புல்லோர் குரல்
பெரிதாயவன் செவியுள்விழ
அருள்வேண்டுநர் பொருள் கேட்குநர்
இருவோரையும் அருள்செய்குகன்
உருள்தேரதில் ஊர்ப்பாதையில்
உல்லாசமாய் வந்தான்!

★ ★ ★

3. உடல் விரைவில் உலர்ந்து விடும்

(இலண்டன் திருமுருகன் தேர்த் திருவிழா)

இடம் பொருள்கள் உறவினர்கள் எல்லாம்நீத்து
கடல் கடந்து கண்காணாத் தேயம் வந்து
தடமிழந்து தமிழ்மறந்து தவிக்கும் மக்காள்!
உடல்விரைவில் உலர்ந்துவிடும் அதற்கு முன்னே
திடந்தருநம் திருமுருகன் ஊரும் தேரின்
வடம்பிடித்து மதமடங்கி உய்வோம் வாரீர்!

★ ★ ★

4. முக்தி தரும் முருகையா

இன்றுவரை உன்னிடத்தில்
 ஒன்றேனும் கேட்டிலேன்யான்
 என்னிறைவா நான் கேட்கும்
 ஒருவரத்தை நீ தருவாய்
 என்மனத்தின் வறுமை தன்னை
 இம்மியுமில்லாதறுத்து
 இன்பதுன்பம் இரண்டினையும்
 ஏற்கும் திறன் எனக்கருள்வாய்!

பகைவனுக்கும் அருள்புரியும்
 பண்புளம் நான் வேண்டினீன்றேன்!
 அகம் வெளுக்க வழிதிறக்கும்
 ஆண்மையை நான் நாடி நின்றேன்!
 சகத்திலுள்ள மக்களெல்லாம்
 சஞ்சலமற்றிருப்பதற்கு
 முகங்காட்டி மகிழ்த்திடையா
 முக்திதரும் முருகையா!

5. தமிழ் காக்கப் புறப்படையா!

ஆறுதலைத் தேடிவரும் அடியவர்க்கு அருள்வோனே
 ஆறுதலைக் காட்டி எமை ஆறவைக்கும் முருகோனே
 அவ்வைக்குத் தமிழ் உரைத்த அருமருந்தே வேலோனே
 ஆதரிப்பார் இல்லாமல் அழும் இலங்கைத் தமிழருக்கு
 ஆகும்வழி சொல்லிடய்யா! ஆட்சி பெற உதவிடய்யா!

இலங்கையது மூலமதம் இந்துமத மாயிருந்தும்
 இந்தமதம் இலங்கையிலே அழிவதை நீ பாராயோ?
 மட்டுநகர் நிறைந்திருந்த மதிப்புயர்ந்த கோவில் எல்லாம்
 மட்டநிலமாகி அங்கே மண்மூடிப் போகுதய்யா!
 சங்கிலியின் நல்லூரும் சங்கை பெறு சந்நிதியும்
 சிங்களரின் செல்லடிப்பால் சீரிழந்து போகுதய்யா!
 இந்த நிலை இனிமேலும் தொடர்ந்திருந்து வருமாகில்
 எந்தமிழோடிந்துமதம் இலங்கையிலே ஒழியுமையா!
 தமிழ்க்கடவுள் நீயென்று சொல்லியது மெய்யாகில்
 தமிழ் காக்கப் புறப்படையா தமிழ்ப்பகையை அழித்திடய்யா!

6. சூர சிங்க தாருகரைச் சுட்டழித்த குமரேசா!

ஏர் ஊர்ந்த கிளிநொச்சி
 எருதூர்ந்த பரந்தன் எல்லாம்
 போர்ஊர்தி வாகனங்கள்
 பேயாட்டம் சுடுவதனால்
 ஊரூராய்த் தமிழ்ச்சனங்கள்
 உருக்குலைந்து சாகையிலே
 பாரரசோ அங்கெதுவும்
 நடக்கவில்லை என்றாற்போல்
 பராமுகமாய் வாழ்கின்றார்
 பார்த்திலையோ அறுமுகவா?
 ஆறுபடை வீடுறையும்
 அழகொளிரும் முருகையா!
 தேரூரும் இலண்டனிலே
 தேர்விழவில் பவனிவரும்
 ஆரூரா குமரையா
 ஆற்றிடையா தமிழர் துயர்

7. உருகாதா உனக்கு மனம்?

சத்தியத்தை மறந்துவிட்ட
 சண்டாளர் செய்கையினால்
 சொத்து வித்தை எல்லாமே
 இழந்து நிற்கும் எம் தமிழர்
 நித்த நித்தம் துன்பமுற்று
 நினைந் நினைந்தழுகையிலே
 அத்தமிழர் அவலமதை
 அகற்றுவதற் கெண்ணாமல்
 செத்தவன் போல் நீயிருந்தால்
 செகத்திலெமைக் காப்பார் யார்?
 பத்தர்களின் பயம் போக்கும்
 பரம் பொருளே நல்லூரா!
 உத்தமனே கதிர்காமா!
 உருகாதா உனக்குமனம்?
 சத்தியனே சரவணனே
 சமயமிது காத்திடையார்!

8. பொய்யாகப் போயிற்றா போற்றி வந்த நினைப்பெல்லாம்

நீட்டி நீ உன்வாயால்
மனோகரியைக் கா என்று
பாட்டிசைத்துப் பனித்தழுது
பலதெய்வம் தொழுதாயே!
காட்டிலுள்ள விலங்குகளே
கேட்டனவே உன்னழகை!
நாட்டிலுள்ள பக்தர்களும்
நினக்காகத் தொழுதாரே!
கேட்டவரம் கொடுக்குமென்ற
கீர்த்தியுள்ள தெய்வம் எல்லாம்
கூட்டோடு குடிபெயர்ந்து
எங்கொளிக்கப் போனாரோ?

தெய்வம் தொழுதக்கால்
எய்தாதனவெல்லாம்
எய்தல் நிசம் என்று
எல்லவரும் நினைத்தாரே!
தெய்வம் நினைமின்கள்
தெய்வம் தொழுமின்கள்

எவ்வம் தொலைந்தழிய
எஞ்ஞான்றும் தொழுகென்று
ஐயாவே! தூய்யா!
அடிக்கடி நீ சொல்வாயே!
அய்யா நீ போற்றாத
தெய்வங்கள் உளவேயோ!
பொய்யாகப் போயிற்றா
போற்றி வந்த நினைப்பெல்லாம்!

வேலுக்குள் மறைந்திருக்கும்
வேலனை நாம் சும்பிட்டால்
ஊழையுமே உப்பக்கம்
காண்டல் சதமென்று
கூழுக்கும் வழியற்ற
கூலியரும் நம்புவதால்
பாழ்வழியிற் போனபலர்
வந்தாரே உனை நாடிக்
கூழாகப் போயிற்றா
நீ அளித்த தென்பெல்லாம்?

வீட்டைப் புறக்கணித்து
வீட்டாளையும் மறந்து
தேட்டான குழந்தைகளின்
மழலை மொழியும் இழந்து
கோட்டான் முருகனையே

கோதற நீ நம்பினையே!
 வீட்டாள் ஆஸ்பத்திரியில்
 வேதனையில் உழல்போதில்
 மாட்டாமல் அதைச் சகிக்க
 முறையிட்டு வேண்டினையே!
 கேட்டானா நீ கதறிக்
 கேட்டவரம் ஒன்றேனும்?
 போட்டானே உன் முருகன்
 போடுதடி ஆக உன்னை!

கோயிலே தஞ்சமென்றும்
 கொடை ஒன்றே மிஞ்சமென்றும்
 வாய்ச்சொல்லில் நில்லாமல்
 வாய்மையுடன் வாழ்ந்தவனே!
 நோயிலே உம் மனையாள்
 நுடங்கித் தவிபோதில்
 கோயிலுறை தெய்வமுடன்
 குவித்து வைத்த புண்ணியமும்
 சாவினையே தழுவினவா?
 சோர்ந்து மயங்கினவா?
 கோயிலும் கல்லாகிக்
 கொடைப்பயனும் கோதாகி
 மாயையாய்ப் போயிற்றோ
 மந்திரமும் பொய்யாச்சோ?

எடுப்பதுவே வாழ்வென்று
 எடுப்பாக நினைக்கின்ற
 கபடர்களே வாழ்கின்ற
 கலிகால உலகத்தில்
 கொடுப்பதுவே வாழ்வென்ற
 குறிக்கோளைக் கொண்டாயே!
 கொடுக்கின்ற ஓர் அய்யர்
 நாகநாதக் குருக்கள் என்ற
 மிடுக்கான பீடொன்று
 லண்டனிலே உனக்குண்டே!
 இடுக்கண் மனோகரிக்கு
 ஈண்டிய அந்நேரத்தில்
 கொடைத்தர்மம் கூடவுன்னைக்
 கைதூக்க வரவில்லையே!

என்றெல்லாமெண்ணி யெண்ணி
 இனைகின்றேன் ஏங்குகின்றேன்!
 நன்றெல்லாம் உனைநீங்கி
 நட்பாற்றில் விட்ட நிலை
 இன்றெல்லாம் சீர் தூக்கி
 இறை முறையை ஓர்கின்றேன்!
 ஒன்றுண்மை இப்போது
 எனக்குத் தெரிகிறது

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு
 வேதத்தும் மார்க்கமில்லை!
 வினைதான் ஒழிந்தக்கால்
 தினைதானும் உயிர் நில்லா!
 நினைத்தக்கால் உண்மை
 அதுதானே எம்மையா!
 மூலம் வந்துதவிடினும்
 மூவர்க்கேயானாலும்
 காலம் என்றொரு கடலைக்
 கடந்திடுதல் ஒண்ணாதே!

துறவோடு நல்லறமும்
 துணையாகும் அல்லாது
 பிறிதாக வேறுதுணை
 மன்னுயிர்க்கு வாராது!
 உறங்குவது சாக்காடு
 உறங்கியபின் விழிப்பதுவே
 பிறப்பாகும் என்றன்று
 உறச் சொன்னார் வள்ளுவனார்
 மறைமுதலாம் இறைநூல்கள்
 மறுவறவே கற்றவன் நீ!
 இறப்பிறப்பு இயற்கையென்ப
 தயர்த்திடுதல் நன்றேயோ!

ஆதலால் அய்யா!
 அலமரல் வேண்டா
 நோதலால் இனிமேல்
 விளைவது யாது?
 காதலாள் போயினள்
 கண்டனின் விதிப்படி
 காதலர் குழந்தையர்
 நின் பொறுப்பாயினர்
 மேதகு மேன்மைகள்
 நின் சிறார் பெறும்வரை
 ஒதுக தொடர்ந்தும்
 ஒப்பரும் வேதம்
 தீதறத் தொடர்ந்தும்
 ஆற்றுக நல்லறம்
 தீதும் நன்றும்
 பிறர்தரவாரா!
 தீதெல்லாம் நலிக!
 தென்புமக் குறுகவே!

3

பொங்கல்
கவிதைகள்

பொங்கல் கவிதைகள்

1. போர்வலியால் பொங்கடா

பொங்கெடா நீ பொங்கடா
போர்வலியால் பொங்கடா
எங்கடமை செய்வமென்று
எண்ணி எண்ணிப் பொங்கடா
போர் முகத்தில் பொலிந்து நின்று
போர் வளர்க்கும் பொடியள் இன்று
சீர் இருந்த ஈழநாட்டைத்
திரும்ப மீட்க முயல்கிறார்
ஆர்தடுத்தும் அம்முயற்சி
சோர்வடைதல் இல்லை என்று
போர்வலியால் பொங்கடா
பொங்கெடா நீ பொங்கடா
எங்குமின்பம் தங்கவென்று
பொங்கடா நீ பொங்கடா!

★ ★ ★

2. நாதியற்ற தமிழனுக்கு நற்காலம் வருக!

சாதி என்ற உமிநீக்கிச்
 சண்டை என்ற கல்விலக்கி
 வீரம் எனும் அரிசியுடன்
 ஒற்றுமையாம் சருக்கரையும்
 நீதி எனும் பாலுடனே
 நியாயம் என்னும் பருப்புமிட்டு
 நாதியற்ற தமிழனுக்கு
 நற்காலம் வருக என்று
 தியாகம் எனும் தீமூட்டித்
 தீந்தமிழர் பொங்கிடுவீர்!

★ ★ ★

3. இழக்கிலோம் ஈழத்தாயை

உரிமையே அற்றோராகி

உலகெலாம் உலையும் இந்தத்
தருமத்தைத் தறித்த சாதிக்கு

உற்சவம் விழாக்கள் ஏனாம்?

இருளினித் தமிழ்ச் சாதிக்கு

அகன்றிட வேண்டுமாகில்

பெருமனம் வளர்க்க வேண்டும்

பேதங்கள் நீக்கல் வேண்டும்

பாவங்கள் பழிகள் இன்றிப்

பன்னாட்டுத் தமிழர் வாழக்

கோவதாபங்கள் நீக்கிக்

குடும்பமாய் ஒன்றாய்வாழ

சீவன்கள் போக்கல் விட்டுச்

சீலராய் வாழவேண்டித்

தீவன்கள் நிறைய ஏற்றிச்

சிங்கள வெறியை வெல்வோம்

விளக்குகள் நிறைய ஏற்றி

அரக்கனாம் இருளைக் கொல்வோம்

சழக்குகள் பேசல்நீக்கிச்
 சமனிலை மனதில் கொள்வோம்
 புழக்கிலே தமிழைவைத்துப்
 பைந்தமிழ் வளர்த்து நிற்போம்
 இழக்கிலோம் ஈழத்தாயை
 என்றின்று சபதம் பூண்போம்

★ ★ ★

4. பொங்குவோம் தையின் பொங்கல்

தொங்கலைப் பிடித்திழுத்தெம்
மங்கையர் மானம் போக்கும்
சிங்களர் வாழும் நாட்டில்
குங்குமம் காத்து வாழும்
எங்கனின் மாதர் கற்புப்
பங்கமற்றிருக்க நோற்று
மங்கள விளக்குமேற்றிப்
பொங்குவோம் தையின் பொங்கல்!

5. ஈழத்தில் தொடரும் துன்பம்

ஈழத்தில் தொடரும் துன்பம்

இதயத்தைப் பிளந்த போதும்

கோழையாய்க் குனிந்திடாது

குன்றென நிமிர்ந்து நிற்கும்

தோழராம் தமிழர் பாங்கு

வாழிய என்று வாழ்த்தி

நாளைய வாழ்வெமக்கு

நன்றிதாய் அமைகஎன்று

மேழியின் மேன்மை போற்றும்

தைப் பொங்கல் பொங்குவோம் நாம்!

★ ★ ★

6. வேர்க்கும் தமிழர் வேதனை மாய்க

வேர்க்கும் தமிழர் வேதனை மாய்க
காக்கும் கடவுள் கரவாதருள்க!
யார்க்கும் தீமை நினையா தொழிவோம்
ஆர்க்கும் அஞ்சா அறவலி பெறுவோம்
பூக்கும் புதாண்டு பொலிவெலாம் தருகவே!

4

விடுதலைக்
கவிதைகள்

விடுதலைக் கவிதைகள்

1. நல்லூரில் போராடும் நம் வீரரே

நல்லூரில் போராடும் நம் வீரரே

நமக்காக நமன் நோக்கும் மாவீரரே

பொல்லாரைப் பொடியாக்கும் பெருந்தீரரே

புதுக்காதை படைக்கின்ற பெருவீரரே

மண லாற்றில் மண்காக்கும் மாமன்னரே

வரலாற்றில் இடம்தேடும் இளம்கூரரே

வடநாடும் கீழ்நாடும் ஒன்றாக்கினீர்

வரலாற்றை மாற்றாமல் காப்பாற்றினீர்

தமிழ்மானம் காக்கின்ற தெய்வங்களே

தமிழ்வாழ்த் தமைமாய்க்கும் செல்வங்களே

எந்நாளும் எம்முள்ளம் உமக்காகவே

தப்பேதும் வாராமல் வெல்வீர்களே!

2. குண்டுபட்ட குழந்தை ஒன்று

குண்டுபட்ட குழந்தை யொன்று கனவில் வந்தது
 குற்றுயிராய் எனைப் பார்த்துப் புன்னகைத்தது
 வெற்றியெட்டுத் திக்குமெட்டப் பாடு என்றது
 வீர சொர்க்கம் அடைந்தவர்க்காய் ஆடு என்றது
 வேதனைகள் தீருமினி வெற்றி என்றது
 வீறுநடை போடுமினி ஈழமென்றது
 அம்மா எனைத் தீண்டவேண்டாம் ஆபத்தென்றது
 அவிழ்த்திருந்த ஆடையுள்ளே குண்டிருந்தது
 ஆலமாலை அதன் கழுத்தை அலங்கரித்தது
 நீலகண்டன் தன்னை அது நினைக்க வைத்தது
 சிவந்திருந்த கண்ணில் கூட வீரமிருந்தது
 சிவனை நிதம் நினைக்கின்ற பக்தி இருந்தது
 சீரீழம் பூக்குமென்ற சிரிப்பிருந்தது
 சீமையில் வாழ்தமிழருக்கும் தென்பு தந்தது

3. விடுதலைக் கொடிகள் பறந்திடக் கண்டேன்

காணாக் காட்சிகள் கண்டனன் தோழி!
 களிப்பினால் நானும் களைத்தனன் தோழி
 கோபுரவாயில்கள் திறந்திடக் கண்டேன்
 கோயிலில் விழாக்கள் தொடங்கிடக் கண்டேன்
 இடிந்த எம் கோயில்கள் எழுந்திடக் கண்டேன்
 இறைவனும் வந்தெனை வாழ்த்திடக் கண்டேன்
 அழிந்த கல்லூரிகள் அரும்பிடக் கண்டேன்
 ஆசையோ டிளைஞரும் கற்றிடக் கண்டேன்
 மருத்துவச் சாலையில் மருந்துகள் கண்டேன்
 மருத்துவர் தம் தொழில் தொடங்கிடக் கண்டேன்
 வீழ்ந்த எம்வீரர்கள் உயிர்த்திடக் கண்டேன்
 விடுதலைக் கொடிகள் பறந்திடக் கண்டேன்
 பிளவுகள் நமக்குள் ஒழிந்திடக் கண்டேன்
 பிரிந்தவர் எல்லாம் திரும்பிடக் கண்டேன்
 ஏதிவை புதிதெனக் கண்களைத் திறந்தேன்
 வைகறைக் கனவெனப் புரிந்தது தோழி
 கனவிது நனவாய் மாறுமோ தோழி
 கடவுளைக் கேட்டுநீ சொல்லடி தோழி!

4. இன்றெமக்கு வீடும் இல்லை

முன்னே ஓர் பெரிய முற்றம்
 பின்னே ஈர் பரப்பு நிலம்
 இவை இரண்டுக் கிடையிலுள்ள
 எழுபரப்பு வளவுக்குள்ளே
 அமைந்திருந்த தெமதுமனை
 அஃது அழிந்து போனதய்யா
 அமைதிப் படை அடாத்தனத்தால்
 அஃதெரிந்து சாம்பலய்யா!
 இன்றெமக்கு வீடுமில்லை
 உடமை என்று எதுவுமில்லை
 உள்ளமென்ற ஒன்றுமட்டும்
 உடையாமல் இருக்குதய்யா
 தமிழீழம் கிடைக்குமென்ற
 தென் பொன்றே எமக்குணவு
 அவ்வுணவு கிடைக்குமட்டும்
 எம் சீவன் இருக்குமய்யா!

5. இன்னுஞ் சிலநாள் இருத்தல் விழைவேன்

இனி எனக்கார் துணை?

இவ்விடத் தாருளார்?

சுதுமலைக் கருகே

சுட்டனர் அன்னையைப்

பருத்துறை றோட்டில்

பட்டனன் என்னப்பன்!

இனியார் எனக்கு?

இனி வாழ்வெதற்கு?

என்று நான் எண்ணி

இடிந்ததும் உண்டு!

தந்தையும் பட்டுத்

தாயும் போயினும்

பிந்தியாயினும்

ஈழம் கிடைக்குமேல்

இன்னும் சிலநாள்

இருத்தல் நன்றென

ஆசைமீக் கூர்ந்து

ஆவியோடிருந்தேன்.

6. விறல் வீரன் வாழியவே

தீங்கின் மேல் தீங்கேற்று
 திக்கேதும் தெரியாமல்
 மூங்கையராய் முழித்தவராய்
 மயங்கி நின்ற தமிழர்களை
 வேங்கையராய் மாற்றிவைத்த
 விறல் வீரன் வாழியவே!

7. கண்மணி நீவிர் கைவிடலாமோ!

நீர்படும் துயரம் நீண்டது தமிழீர்
 நினையா நீசர் அல்லோம் நாங்கள்
 தீரா நுந்துயர் தீர்ந்திடும் நாள்வரும்
 சிறைவாழ்வகலும் நிறைவாழ்வடைவோம்.

பிறந்தவர் இறத்தலும் இறந்தோர் பிறத்தலும்
 உலகதன் இயற்கை என்பதும் மெய்யே
 அறமதன் சால்பும் மறத்தது துன்பமும்
 அறியா மனிதர் அல்லோம் நாங்கள்

பொருவோர் படுதலும் பருவரல் பெருகலும்
 போரின் இயல்புநீர் புரிந்திடல் வேண்டும்
 வரவலோர் வாரீர் வந்துகை தாரீர்
 வல்லவன் வாழ்வில் எல்லவும் சுகமே

இதுநாள் வரைநீர் தாங்கிய துயரம்
 இலக்கியம் எதிலும் கண்டிலர் எவரும்
 புது நெய் நன்றாய்த் திரளுமில் வேளையில்
 கண்மணி நீவிர் கைவிடலாமோ!

8. போராடப் பிறந்தவன் நான்

போராடப் பிறந்தவன் நான்
 போராடியே மடிவேன்
 வேரோடு குடும்பமெல்லாம்
 வீழ்ந்தழிந்து போனாலும்
 சீரோடு தமிழினத்தார்
 வாழ்வழி கிடைக்குமட்டும்
 ஆரோடும் போரிடுவேன்
 ஆவிபோகப் போரிடுவேன்
 ஏரோடு பிறந்த இனம்
 ஏர்பிடிக்க வழியுமின்றி
 ஊரோடு இடம் பெயர்ந்து
 உலகமெலாம் அலைவதுவோ!
 தாரோடு தமிழ்மகளாள்
 தமிழீழத் தமருமட்டும்
 ஊரோடு தானிருப்பேன்
 உறுதி குலையாதிருப்பேன்.

★ ★ ★

9. தமிழா உன் நாடெங்கே?

நிலம் ஆண்டீர் மலை ஆண்டீர்
 நீள்கடலும் ஆண்டிரென்னும்
 குலம் மாண்ட தமிழீர் உம்
 நாடெங்கே? எல்லை எங்கே?
 யாதும்தான் உம்மூர் என்றும்
 யாவரும்நும் கேளிர் என்றும்
 நீதி சொன்ன பழந்தமிழீர்
 நும்முடைய நாதி எங்கே?
 முத்தமிழாய் வாழ்ந்திரென்று
 முழக்கமிட்டுப் பேசுகின்றீர்
 அத்தமிழ்துப் போன உங்கள்
 ஆடல் எங்கே பாடலெங்கே?

பாட்டு எல்லாம் தமது என்றும்
 ஆட்டமெல்லாம் தம்மதென்றும்
 டோட்டி போட்டுப் பேசுகின்றார்
 ஆரியஞ்சேர் வட நாட்டார்
 கேட்டிலிரோ தமிழ்நாட்டீர்
 கேவலம் நும் நிலைமை அன்றோ!

ஏட்டில் உள்ள உம்பெருமை
 ஏலமிட்ட பெருமையன்றோ!
 நாட்டில் இன்று உம்நிலைமை
 நாய்நிலையிற் கீழ்தன்றோ!
 மேட்டிமைசேர் தமிழினமே
 வினைக் கெடவோ இனிமேலும்?

10. செங்குருதி ஆடுதல் பார்!

சின்னஞ்சிறு வயதினிலே

செம்பாட்டு மணல் தரையில்

அன்னையுடன் அடம் பிடித்து

அன்னமுண்ண மறுத்த இவன்

பின்னுசின்ன அடி சறுக்கிப்

பொத்தெனவே வீழ்ந்ததனால்

பின்னர் நடை பழகுதற்குப்

பின்னடித்துப் பயந்த இவன்

தன்மான உணர்ச்சி பொங்கத்

தளபதிபோல் நடப்பதைப் பார்!

வெஞ்சமரில் உயிர் கொடுக்க

மில்லரைப் போல் விரைவதைப் பார்!

நஞ்சுமாலை நெஞ்சணிந்து

அஞ்சாமல் நடப்பதைப் பார்!

குஞ்சுமொழி மாறவில்லை

குரலும் இன்னும் தடிக்கவில்லை

கச்சணிந்து கொடுக்கும் கட்டி

கச்சிதமாய் நடப்பதைப் பார்!

துச்சமிது வாழ்க்கை என்று
துணிச்சலுடன் போவதைப் பார்!

போயொருத்தர் கேட்கவில்லை
போரில் சேர அழைக்கவில்லை
தாய்த் தமிழ்க் காய்த் துணிந்துவிட்டான்
தமிழ்வீரம் காட்டுகிறான்
தாய்த்தமிழே நீ இழந்த
தனிப்பெருமை மீட்டெடுக்கும்
சேய்த்தமிழன் ஈழமண்ணில்
செங்குருதி ஆடுதல்பார்!

11. கடமையெடி போர் எனக்கு

1. வானமெடி நான் உனக்கு
வண்ண மயில் நீ எனக்கு
2. வேனிலெடி நீ எனக்கு
விழையும் குயில் நான் உனக்கு
3. மோனமெடி நான் உனக்கு
முற்று ஞானம் நீ எனக்கு
4. தேனமுதே தமிழுகே
தெவிட்டாத ஓவியம் நீ
5. தாளமெடி நான் உனக்கு
தரும் ஓசை நீ எனக்கு
6. மேளமெடி நான் உனக்கு
மேவுமிசை நீ எனக்கு
7. நாளமெடி நான் உனக்கு
நல்லிரத்தம் நீ எனக்கு

8. ஈழமெடி என் மூச்சு
இனிக்குதெடி அந்நினைவு
9. வீரவிழி நானுனக்கு
வெல்லுமொளி நீ எனக்கு
10. வீரமெடி நானுனக்கு
வெற்றியெடி நீ எனக்கு
11. கோரமெடி ஈழயுத்தம்
கோமளமே வெற்றி கொள்வோம்
12. தீரெடி தமிழ்வீரர்
தருவெடி தமிழீழம்
13. காதலெடி நீ எனக்கு
கடமையெடி போர் எனக்கு
14. மோதுதெடி இரண்டுமிங்கு
நேர்ந்துவிட்ட சேவல்கள்போல்
15. கன்றிரண்டுக் கிரங்குகின்ற
கற்றாப் போல் நான் களத்தில்

16. கன்றியழச் செய்யுதெடி
காதலன்பும் நாட்டுணர்வும்
17. அன்றிலெடி நாமிருவர்
அணைதலில்லை நம் காதல்
18. தென்றலெடி நம் வாழ்வு
தமிழீழத் தரைமீது
19. அந்தநாளை எதிர்பார்த்து
அயர்த்திடுவோம் துன்பமெல்லாம்
20. சொந்த மண்ணில் சுகம் காணச்
சிந்தையெனக் கேங்குதெடி

★ ★ ★

12. யார் சொல்லுவார் நிலவே?

யார் சொல்லுவார் நிலவே?

நீ சொல்லா யெனில்

யார் சொல்லுவார் நிலவே?

அமைதிப் படையினர்க்கும்

எமது பெரும் வீரருக்கும்

இடையில் நடந்த தெல்லாம்

தடையின்றிப் பார்த்து நின்ற

நீ சொல்லா விடில்

யார் சொல்லுவார் நிலவே?

தமிழ் காப்பதாய் உரைத்துத்

தமிழ் மறைகள் அறிந்தபின்னே

தமிழ் அழிக்கத் துணிந்துநின்ற

எமன் போன்ற வடநாட்டார்

எமக்கிழைத்த இன்னலெல்லாம்

அருகிருந்து பார்த்து நின்ற

நீ சொல்லாவிடில்

யார் சொல்லுவார் நிலவே!

சிங்களத்தின் தலைவர்களும்
இந்தியப் படைத்தலையும்
உண்மை சொல்லாராதலினால்
உலகத்தின் மனச்சாட்சி
எனவிளங்கும் ஐநாவில்
தமிழினத்தின் ஞாயமெல்லாம்
நீ சொல்லாவிடில்
யார் சொல்லுவார் நிலவே!

13. பருத்தித்துறைக் கடற்கரையில்

பருத்தித்துறைக் கடற்கரையின்
பால் நிலவை நினைக்கின்றேன்

சாலங்கள் செய்துவரும்
நீலக்கடலைகள்
கோலமிட்ட மணற்பரப்பில்
கொஞ்சிக் குலாவு மெல்லோ!

தென்னை மரம் இரைந்தசைய
அன்னை அவள் மா இடிப்பாள்!
மா இலைகள் சலசலக்க
மாமி வந்து விறகொடிப்பாள்!

வாடைக் காற்றாதிவர
வேப்பம்பூ விருந்து வைக்கும்!
இவை எல்லாம் இழந்துநின்று
இலண்டனிலே ஏங்குகின்றேன்

வேப்பமரத்தின் நிழலும்
பனையோலைப் பன்பாயும்
வாஅப்பா என்றழைத்தும்
வரஎனக்கு முடியவில்லை!

மெத்த மெத்தப் பணம் உழைத்து
 மெத்தை வீட்டில் வாழுகின்றேன்
 மெத்தையிலே படுத்திருந்து
 மெய்ம்மறந்து களித்தாலும்

முத்தமெலாம் மலர்நாட்டி
 மோந்தணைத்து மகிழ்ந்தாலும்
 சித்தமெல்லாம் பருத்துறையைத்
 தேடியெல்லோ அலையுதம்மா!

எவ்வளவை நான் படித்தேன்!
 எப்பதவி நான் வகித்தேன்!
 என்ன வாழ்க்கை வாழுகின்றேன்?
 என்ன தொழில் செய்கின்றேன்?
 கற்றதெல்லாம் கல்லாகிப்
 பட்டதெல்லாம் பாழாகி
 இட்டமில்லாத் தொழில்புரிந்து
 இலண்டனிலே ஏங்குகிறேன்

இலண்டனிலே இருந்ததெல்லாம்
 இனி எனக்குப் போதுமம்மா!

14. பேராசைப் படலாமா?

பெற்றதெல்லாம் நமக்கென்று
பேராசைப் படலாமா?

சுற்றமெல்லாம் இலங்கையிலே
அற்றழிந்து கலங்கையிலே

சொற்பொருள் அவர்க்குதவிச்
சுகமளிக்க முயலாமல்

பெற்றதெல்லாம் நமக்கென்று
பேராசைப் படலாமா?

கற்ற நல்ல தமிழினமே
கண்மூடி நிற்பதென்னே!

பெற்றதாய்க்கும் தாயான
பிறந்தநாட்டை மறந்ததென்ன

பற்றில்லாப் பிரசையென்னும்
பேச்சு வர விடலாமா?

★ ★ ★

15. கலகக்காரத் தமிழர் என்று குறியும் சுடுகுது

எங்கள் வாழ்வு நாளும் நாளும் அழிந்துபோகுது
 சிங்களத்தின் செல்லடியால் சிதைந்து போகுது
 சிறுவர்கல்வி சிறிதுமின்றிக் கெட்டுப் போகிறார்
 பெண்கள் கற்புக் காடைகளால் அழிந்து தேயுது
 நாம் வணங்கும் சமயவாழ்வு நாசமாகுது
 எமைவளர்த்த தமிழ் மொழியும் மாண்டு போகுது
 சுமை எமக்குத் தாங்கொணாமல் ஓங்கி வளருது
 உலகம் எங்கள் வேதனையைக் கேட்க மறுக்குது
 கலகக்காரத் தமிழர் என்று குறியும் சுடுகுதே!

16. சக்தியின் பொறுப்பம்மா

இன்பமும் துன்பமும்
 எவர்க்கும் வருவது
 இயல்புதான் அம்மா!
 தின்மையும் நன்மையும்
 பிறர்தர வாரா
 என்பதுமெய் யம்மா!
 சிறுமையும் வெறுமையும்
 தமிழரைக் கொன்றிடச்
 செய்பிழை ஏதம்மா!
 மறுமைக்கும் சேர்த்தவர்
 இம்மையில் படுவது
 முறையோ சொல் அம்மா!
 உரிமையைக் கேட்பதும்
 உண்மையை உரைப்பதும்
 அராசக மோஅம்மா!
 சரிவர உலகில்
 சாந்தியைக் காப்பது
 சக்தியின் பொறுப்பம்மா!

17. சட்டெனப் படுத்தாயோ நீ?

(கிட்டு பட்ட போது பாடியது)

துட்டகை முணுவின் கூட்டம்
 தூரவே ஓடும் வண்ணம்
 வெட்டொன்று துண்டாறாக்கி
 வீரசா கசங்கள் செய்த
 கிட்டுவே தமிழின் அய்யே
 கீழ்வானம் வெளுக்கு முன்னே
 சட்டெனப் படுத்தாயோநீ
 சதிகாரர் வலையில் பட்டு!

மக்களின் தோழன் என்கோ
 மறத் தமிழ்த் தலைவன் என்கோ
 பிக்குகள் நடுக்கன் என்கோ
 பிசிறிலாச் செயலன் என்கோ
 வக்கிலா இந்தி நாட்டார்
 வெக்கற விரித்த சூதில்
 சிக்கினை என்றால் கிட்டே
 சிக்கிட வைத்த நாய்ஆர்?

நெஞ்சமெலாம் வீங்கிநின்ற
 தமிழீழக் கனவுகளை
 தஞ்சம் அடைந்த நமர்
 தமிழ் மறந்து வாழ்வதனை
 கெஞ்சித் தமிழர் சிலர்
 கேடுகெட்டு வாழ்வதனை
 பிஞ்சுமனத் தம்பியிடம்
 பேசமுன்னே போனதென்னே!

வீரம் தலைசிறந்தாய்
 விரோதிகளை அடிபணித்தாய்
 காரம் நனிநிறைந்தாய்
 கற்றோரை யும்சுவர்ந்தாய்
 சேராதார் தங்களையும்
 சேர்த்துவைத்து வெற்றிகண்டாய்
 ஓராத பாரதத்தின்
 ஒற்றர் சதிக்குடைந்தாயோ!

பாரதத்தின் கடற்படையார்
 பாதியிலே மறிக்கையிலே
 யாரைநினைந்தாய் கிட்டு
 யாவையெலாம் நீநினைந்தாய்

ஊரை நினைத்திருப்பாய்
 தம்பிமுகம் நினைத்திருப்பாய்
 சீரான தமிழ் ஈழம்
 பூக்க என்று நோற்றிருப்பாய்

மேல்நாட்டில் நீ இருந்து
 முயற்சியுடன் கற்றதெல்லாம்
 தோலாமை துணிவுடைமை
 தூங்காமை எலாமுடைய
 மேலாண்மைத் தம்பியிடம்
 மொழிவதற்குப் போம்வழியில்
 நீலாழிக் கிடைநடுவில்
 நீ மடிந்த தெப்படியோ!

கிட்டடியில் கிட்டு அவன்
 கிட்டவரு வான் எனக்குப்
 பட்ட தெல்லாம் சொல்லிடுவான்
 என்ற தம்பி என்படுவான்?
 பட்டமது பறக்கையிலே
 பிடியிறு அறுந்தது போல்
 திட்டமெலாம் பட்டதென்று
 திக்கிழந்து நில்லானோ!

என்நினைந் தினைவோம் நாங்கள்

எவருக்கும் அஞ்சாக் கிட்டே!

கன்னிகர் துணிச்சல் கண்டா?

கனித்திடும் இதயம் கண்டா?

மின்னென முடிவெடுக்கும்

முற்றிய திறனைக் கண்டா?

உன்னைப்போல் ஒருவன் தோன்ற

உகம்பல எடுக்கு மையா!

அண்ணலே கிட்டே வீரா!

அகன்றனை அல்லை இல்லை

எண்ணுறு பொழுதத் தெல்லாம்

எதிரில் வந்தோர்மம் தாராய்!

திண்ணமாய் உன்றன் ஆவி

துணுக்கென உடல் எடுத்து

மண்ணிலே ஈழமண்ணில்

மறவனாய் மிளிர்க் காண்போம்

18. சீராய் இனிமேல் சமாதானம் வருமோ?

போரோய் வென்றதும்

பூத்தேன் முதலில்

சீராய் இனிமேல்

சமாதானம் வருமோ?

நாராய்க் கிழிந்த

நமக்கு நிம்மதி

வேராய் ஊன்றுமோ?

என்றதென் அடிமனம்.

★ ★ ★

19. ஓலைக் குடிலை மறந்தா போனாய்?

மேலைநாட்டில் மிதக்கும் தமிழா!

மோனமாக இருத்தல் முறையா?

ஓலைக்குடிலில் வாழ்ந்த வாழ்க்கை

உனக்கு மறந்து போச்சோ தமிழா!

ஓலைவீட்டில் உனது சொந்தம்

ஓலம் இடுதல் கேட்கவிலையோ?

வேலை வேலை என்று சொல்லி

உறவை மறத்தல் முறையோ தமிழா?

★ ★ ★

20. கோலாகலமாய் வாழும் தமிழா!

பாலும் பழமும் தருதல் வேண்டா
 பழைய சாதம் போதும் அவர்க்கு
 நாலு பேரைப் போல ஊரில்
 நல்ல சுகமாய் வாழ வேண்டி
 ஆலாப் பறந்தே அல்லும் பகலும்
 அன்னமின்றி அழிகின்றாராம்
 கோலா கலமாய் வாழும் தமிழா
 குருடாய் இருத்தல் தகுமோ தமிழா?

★ ★ ★

21. உம் தியாகத்தைப் போல உலகத்தில் செய்தார் யாரே?

இந்த நாள் வரைக்கும் நீங்கள்
 இயற்றிய தியாகத் தீப்போல்
 அந்தநாட் புறநானூற்று
 வீரரும் இயற்றவில்லைப்
 பிந்திய பரணிகாட்டும்
 போரெலாம் வைக்கற் போரே!
 உந்தியாகத்தைப் போல
 உலகத்தில் செய்தார் யாரே!

பெற்ற தாய் தந்தை மற்றும்
 பிறந்த எம் பொன்னாம் நாடும்
 நற்றவர் வானைக் காட்டில்
 நனிசிறந்தன என் கொள்கை
 அன்றைய தமிழர் கொண்ட
 அரும்பெரும் பூட்கைக் கொள்கை
 இற்றைநாள் வரை அப்பூட்கை
 அழிந்திடா தழகாய்க் காக்கும்
 வெற்றிசேர் ஈழவீரர்
 வாழிய ஆண்டாண்டாக!

கலைமகளாம் நூலகத்தைக்
 கடுநெருப்புக் கூட்டிவிட்டு
 நிலம்பறித்துத் தமிழர்களை
 நிர்ப்பூலமாக்கும் நோக்கில்
 கொலைதரித்த சிங்களத்தின்
 கொடுஞ்செயலை முறியடிக்கக்
 கலந்தரித்துக் களம் புகுந்த
 கலங்காத மறவர் வாழ்க!

சங்கிலிக் கட்டில் மாட்டிச்
 சரிநிகர் உரிமை கெட்டுச்
 சிங்களப் பிடியிற் சிக்கித்
 தமிழினம் அழிதல்கண்டு
 வெங்களம் நோக்கிச் சென்றே
 ளங்களின் விடிவுக்காகத்
 தங்களின் வாழ்வை ஈயும்
 தன்மானப் புலிகள் வாழ்க!

★ ★ ★

22. பொன்றுமோ ஈழம் பொசுங்குமோ விடுதலை?

துன்பெலாம் சூழ்ந்து
 துயரிலே ஆழ்ந்து
 வன்பரின் கையில்
 வாடும் எம்தமிழர்
 என்றுதான் நிம்மதி
 எய்துவரோ எனக்
 கன்றிய சிந்தையும்
 கனத்திடு நெஞ்சமும்
 இன்றைய நாளெனை
 இடுங்குது நண்பா
 பொன்றுமோ ஈழம்
 பொசுங்குமோ விடுதலை
 என்றெலாங் கூட
 ஏங்குதென் மனமும்!

★ ★ ★

23. போரிற் பொருது தாயகம் மீட்பவர் பாரிற்சிறந்த தெய்வம் நிகர்ப்பர்

பெறுதலும் போற்றலும் பெண்ணாள் பொறுப்பு
பெரியோன் ஆக்குதல் தந்தையின் பெருங்கடன்
போர்க்கலம் பெருக்கல் பொறிவலர் பொறுப்பெனப்
பொன்முடி புகன்றார் புறநானூற்றில்
அன்னவர் அறைந்த தமிழா மொழியென
இந்நாள் உணர்ந்தனம் ஈழப்போர் வழி
மேலுஞ் சிலநாம் இப்போ துணர்ந்துளோம்
போரிற் பொருது தாயகம் மீட்பவர்
பாரிற் சிறந்த தெய்வம் நிகர்ப்பர்
பொருளை வழங்கல் புலம் பெயர்ந்தோர் கடன்
மருளாதிருத்தல் மற்றவர் தம் கடன்
சிங்களச் சிற்றினம் சாற்றிடு பொய்களை
மெய்யென எழுதிடும் ஆங்கில ஏடுகள்
பொய்ம்மையைச் சாடல் எழுத்தரின் கடனெனப்
பொங்கலை நினைய முடியா அளவில்
பொங்கிய துயரில் வெம்பியே வாழும்
புலம்பெயர் தமிழரின் பெயரால் வேண்டினென்.

24. கண்தரி நெற்றியானைக் கைதொழல் மறக்கிலோமே!

சந்திரி காப்பாள் என்று
 சிந்தனை செய்தோம் நாங்கள்
 தந்திரி யாக வன்றோ
 சுந்தரி மாறிப் போனாள்!
 அந்தரக் கோலைப் போல
 அறமுறை போற்றி வாழும்
 சுந்தரத் தமிழர் வாழ்வில்
 செந் தழந்துரோகம் ஊற்றித்
 தொந்தரை தொடர்ந்து செய்து
 தொன்னிலம் வவ்வும் போக்குச்
 சந்திரி சனப்பதிக்குச்
 சங்கடம் பலவும் தந்து
 அந்தரம் விளைக்கும் என்ற
 மந்திரம் புரிய மாட்டாள்!
 புண்தரி புந்தியாட்குப்
 புரியவை நீதி என்று
 கண்தரி நெற்றியானைக்
 கைதொழல் மறக்கிலோமே!

25. தமிழினமே ஒன்றுபடு

என்று படுவாய் என்று எதிரி எதிர்பார்க்கையிலே
 தின்று படுத்திருப்பதுவும் ஆண்டுதோறும்
 கன்றுபடுவதுமாக இருத்தல் நன்றோ?
 கொன்றொழிக்கும் சிங்களத்தின் கொடியதீமை
 வென்றொழிக்க இன்றொழிய இனிநாளில்லை
 தமிழினமே ஒன்றுபடு இல்லையென்றால்
 தலைகுனிய நமக்கதிக நாட்களில்லை!
 மாறுபட்ட கொள்கையினால் மதிப்பிழந்து
 மாளுகிறாய் மறுகுகிறாய் மானம்கெட்டு
 மாற்றாரின் மாயவலை நூலில் மாட்டி
 மானமழிந் தீனமடைந்தழிதல் நன்றோ?
 போற்றோர்மம் போர்வீரர் வீரங்கண்டு
 பொய்யாதே போய்ச்சேர்நீ புலிகளோடு
 ஈன்றநிலம் செல்லடியால் சிதையும் தோறும்
 ஈன்றவரும் ஆன்றவரும் உலைகின்றார்கள்!
 பொன்னாட்டை மீட்டெடுக்கப் பொருதும்போது
 பொற்பிழந்து நீயெதிரிக் குதவல் நன்றோ!
 போதுமினி உன்னுடைய போலிவாழ்வு
 பெயர்ந்துவிடு தமிழ்ஊக்கும் முகாமுக்குள்ளே!

நடந்த கதை கனவுலகச் செயலாகட்டும்
 நடக்க இனி இருப்பவைகள் சரியாகட்டும்
 ஒன்றுபடு ஊன்று கொடு உதவ்வாநீ!
 உளவறியும் தலையாட்டி வேலை வேண்டாம்
 பாவமுறு சிங்களத்தார் குண்டு போட்டுப்
 பாலகரைப் பள்ளியிலே கொல்லும்போது
 பதவி பெற வேண்டுமென்ற வேட்கையாலே
 பொதுநீதி பறையாமை பேரநீதி
 சரியென்ன பிழையென்ன தமிழர் நம்முள்
 சரிக்கின்றார் தமிழினத்தை அதுதான் உண்மை
 பழம்பழிகள் சுமத்துதற்கு நேரமீதா?
 பழையவற்றை மறந்து தமிழ் வீரனாய்வா
 தயங்காதே ஒரு நிமிடம் ஓடிவாநீ!

★ ★ ★

26. காதகர் வாழுமட்டும் கலிஎமைத் தொடரும் போலும்

தீயன செய்யாய் என்று
 தீயரும் சொல்லி வாழ்த்த
 ஓயலே இன்றி என்றும்
 ஒற்றுமை வளர்த்த நின்னைப்
 பாயலில் கிடக்க வைக்கப்
 பதறுமே கூற்றின் கையும்
 ஞாயமே இன்றிக் கீழோர்
 நடலை ஏன் துணிந்தார் செய்ய?

பழமையில் புதுமை ஊட்டிப்
 புதுமையில் பழமை தீட்டிக்
 குழைத்தனை எழுத்தில் சீர்மை
 கூட்டினை ஏட்டின் மேன்மை
 எழுத் தெனில் இவ்வாறன்றோ
 இயைந்திடல் வேண்டும் என்ன
 எழுத்தர்கள் வழுத்தும் வண்ணம்
 எழுதினை இன்றேன் ஓய்ந்தாய்?

நாதனைக் கஜனை நல்ல
 சீலரை முடித்தால் எங்கள்

வேதனை போமோ இங்கே
 விவேகமோ வீணர் செய்கை?
 சோதனை காலம் இன்னும்
 தொடர்வதோ தமிழர் வாழ்வில்
 காதகர் வாழு மட்டும்
 கலி எமைத் தொடரும் போலும்!

ஈழத்தை உரசு வோர்க்கோர்
 வேழமாய் முழங்கி வாழும்
 ஈழமுரசின் மூச்சே
 இழந்தமோ உன்னை நாமும்?
 காளமேகமாய் நல்ல
 கட்டுரை வடித்தெம் கொள்கை
 ஆழமாய் அறிவித்தாயே
 அன்பனே அயர்ப்பமோ நாம்?

ஈழத்தை விரைவில் மீட்டெடும்
 ஈனவாழ் வகற்றிக் காக்க
 வாளேந்தும் ஈழத்தாரைத்
 தோளேந்தித் துணிந்து வாழ்ந்த
 வேழேந்ரவீர நண்பா
 வீழ்ந்திலை வித்தே ஆளாய்
 கோழையர் கடிதில் உன்னைத்
 தொடருவர் அங்கே பார்நீ!

27. கிட்டு நினைவுகள்

கலம் எடுத்துக் கடமை செய்யும்
 கலங்காத தமிழருக்கும்
 கடம் செய்து மாண்படைந்த
 கடவுளர் நேர் உயிர்களுக்கும்
 நலம்பாடித் திறம்வியந்து
 நன்றிபல பாராட்டி
 ஆண்டாண்டாய் விழாவெடுக்கும்
 இங்கிலாந்தின் ஈழமக்கள்!

கிட்டு என்ற தமிழ்த்தலைவன்
 துட்டர்களால் பட்டதினம்
 நினைவுகூர வந்துள்ளீர்
 நன்றிசொல வந்துள்ளீர்
 நன்றியுணர்வுள்ள மட்டும்
 தமிழீழம் தழைத்துவரும்
 நன்றி மறவாதவரே
 நாமுமக்கு நன்றி சொன்னோம்

ஊனார் அழிந்தவுடன்

உறவுகளை எலாம் மறந்து
ஆநீங்கும் உண்ணியைப் போல
அகன்றுவிட எண்ணாமல்
ஏனீங்கு வந்தீர்நீர்

இங்கிருக்கும் தமிழீர்நீர்
தேனீபோல் ஏன் குவிந்தீர்
தேட்கடி போல் குளிர் உறைத்தும்?

சன்றை சார் சலசலத்தும்
குழம்பாத தேன் நீங்கள்?
கொன்றுவிட்டார் தமிழினத்தைக்
கொடியேற்றச் செய்துவிட்டார்
தொன்றுதொட்டு வாழ்ந்த நிலம்
சுடுகாடாய்ப் போனதென்று
நன்றியிலார் நாட்டு செய்தி
நும் செவியில் விழவிலையோ?

விழுந்திருந்தும் வந்துள்ளீர்
வீரர் விழாக்காண் பதற்கு!
அழுந்துகிறார் நும்மவர்கள்
ஆனாலும் அடிமையற
விழுந்துவிட வில்லை அவர்
என்றறிந்து பெருமையினால்
தொழுதேற்றக் கூடியுள்ளீர்
தொண்டாற்றும் அவர் கழல்கள்!

அமுது செத்துக் கவலாமல்
 அடுத்த பணி என்ன வென்று
 முழுதறியக் கூடியுள்ளீர்
 முறிவறியாப் பனை போல்வீர்!
 தொழுதோம் நாம் உம்பாதம்
 தொழாதொழிவோம் சிங்களனை
 இழுதே போல் இளகு நெஞ்சில்
 இரும்புரத்தை நாம் பதிப்போம்.

உடலேற முடியாமல்
 உறுதியற்ற காதலர்கள்
 மடலேறி மடிந்த கதை
 இலக்கியத் திலகற்ற கதை!
 குடலேறிக் குதறிடினும்
 குவலயமே ஓடிந்திடினும்
 திடமான கொள்கைகளைத்
 திடமாகக் கடைப்பிடித்த
 அடலேறு படைவீரன்
 அன்பழியாக் கிட்டு அண்ணன்.

வடக்கினில் தமிழர் வாழ்வை
 வாட்டிப்பின் கிழக்கை நோக்கி
 இடர்பல இழைக்க எண்ணும்
 எதிரியை இடைமறித்து

மடக்கிடும் நமது வீரர்
 மறத் திறம் அறியும் தோறும்
 அடலேறு கிட்டு எண்ணம்
 அடிக்கடி மனதில் தோன்றும்

ஆளுவார் அடியை நச்சி
 அரசியல் இலாபம் நோக்கும்
 கோழையர் தம்மால் எங்கள்
 விடுதலை சுணங்கினாலும்
 நாளையவாழ் வெமக்கே
 நாணிலா நாய்கட்கல்ல!
 காளையர் எழுவீர் என்பான்
 களைப்பிலாக் கிட்டு அண்ணன்.

இரும்பினால் இயைந்த நெஞ்சம்
 கரும்பினால் புனைந்த சொல்லும்
 சுருங்கிடாத் துணிவுமான்ற
 நுண்ணிய அறிவும் நல்ல
 கருங்கலால் அமைந்த மேனிக்
 குன்றமாய் இருந்த வீரன்
 பெருங்கடன் ஆற்றவென்று
 இருங்கடற் பயணம் செய்து
 கருங்கடற் தீயில் சோதி
 ஆயினன் மூன்றாண்டின் முன்!

வீரம் தலைசிறந்தான்
 விரோதிகளை அடிபணித்தான்
 காரம் நனிசிறந்தான்
 கற்றோரை மிகக் கவர்ந்தான்
 சேராதார் தங்களையும்
 சேர்த்துவைத்து வெற்றி கண்டான்
 வீராதி வீரனந்தக்
 கிட்டு அண்ணன் புகழ்தனை
 ஊர் மதிக்கும் பாவாலே
 உங்கள் முன் உரைப்பதற்காய்
 சீர் திறந்த பாவலர்கள்
 நால்வரிங்கே வந்துள்ளார்!
 நேரமிகக் கழிவதனால்
 நீட்டியினிப் பேசாமல்
 ஓரொருவராய் அவரை
 இப்போதே அழைக்கின்றேன்.

★ ★ ★

28. துளிர்க்கட்டும் தமிழ் வீரம்

மாந்தளிராய்ப் பூத்துளிராய்க்
 காந்தளன்ன கையினராய்ச்
 சூழ்ந்திங்கே போந்திருக்கும்
 ஏந்திளையீர் எம்மிளையீர்
 துளிர் அன்னீர் தளிர் அன்னீர்
 வாழ்த்துகிறோம் நீர்வாழி!

காலமெலாம் கழிந்த தென்றும்
 வேலை இனி ஓய்ந்த தென்றும்
 சோலி இனி இல்லை என்றும்
 சாலையிலே தெலிவிஷன் முன்
 கால் நீட்டி இருக்காமல்
 வேளைக்கே இங்குவந்து
 காலுக்குள் அமர்ந்திருக்கும்
 மாலைப் பொழுதடைந்த மாலையரே
 பாளையரே மூத்தோரே! காளையரே
 எலோர்க்கும் எம் வணக்கம்!

குளிர் மாலைப் பொழுதினிலே
 'துளிர்க்கட்டும்' நிகழ்ச்சியிலே

குளிர்காய வந்திருக்கும்
 தளராத தமிழருக்குத்
 துளிர் என்னும் தலைப்பினிலே
 விழிப்பூட்டும் கவியுரைக்க
 வெளிக்கிட்டோம் கவிகள் நாம்!

எண்ணறிந்தீர் எழுத்தறிந்தீர் இலக்கியத்தின்
 பண்ணறிந்தீர் இணையே இல்லாக்
 கண்ணுதலின் வழியறிந்தீர் கற்றறிந்தீர்
 காலமெலாம் கனிந்து நோக்கும்
 பன்னிய அருள் சுரக்கும் மாரியம்மன்
 பாங்கான மண்டபத்தில் நாங்கள் இன்று
 பின்னுகின்ற கவிகேட்க வந்துசேர்ந்த
 பேரன்பீர் உங்களுக்கு வணக்கம் சொன்னோம்!

இருந்த இடம் தெரியாத எளியேம் தம்மை
 இவ்விடத்தே வாருங்கள் என்றழைத்துப்
 பொருத்த முறுபாவலர்நாம் என்று போற்றிப்
 பொன்னான நன்மைபல பொருந்தச் செய்து
 விருத்தப்பா பொருத்தப்பா எல்லாம் பாடி
 விருந்துவையும் பாவலரே என்றுகேட்ட
 கருத்தப்பாச் சைவத்தை முன்னே யேற்றும்
 சங்கத்தார் பல்லாண்டு வாழ்க வாழ்க.

திருச்சேரும் செல்வமுடன் திருவருளும்
 திருத்தமுறச் சேர்க்கும் ஈசன்
 உருத்தெரியா அம்பலத்தில் ஆடுகின்றான்
 உள்ளத்தில் அவனை எண்ணிக்
 கருப்பொலிந்த கவிபடைக்க எண்ணும் எக்கு
 ஓரிடரும் வாரா தோம்ப
 மருப்பொடித்த துதிக்கையான் அடிபணிந்து
 மாரியம்மன் அருளைக் கேட்டோம்.

புன் சொற்க ளேனும் மைந்தர்
 புகல்கின்ற மழலைச் சொல்லை
 இன்சொற்க ளாகக்கொள்ளல்
 ஈன்றவர் இயல்பாம் அன்றோ!
 சான்றவர் பண்பாம் அன்றோ!
 நன்சொற்கள் நன்கறிந்தீர்
 நாலிரண் டோர்ந்துணர்ந்தீர்
 எம்சொற்கள் பொல்லா வேனும்
 இகழ்ந்திடீர் இரட்சிப்பீரே!

தழலில் படுதுளிர் போல்
 தமிழீழ மண்மீது
 அழிகின்ற தமிழ்த் துளிர்கள்
 அவலத்தைச் சீமையிலே

மொழிப்பற்று மழுங்கிப்போய்
 இழிகின்ற தமிழர்க்கு
 இலண்டன் வாழ்தமிழர்க்கு
 மொழிகின்ற மொழிதம்மைப்
 பொழிவீரோ கவியென்றார்
 ஆம் என்றோம் ஓம் என்றார்.

வெங்களத்தில் சிங்களத்தார்
 சிந்துரத்தம் உரமாக
 எங்களினம் ஆண்டஇனம்
 என்ற எண்ணம் நீராக
 பங்களிப்புச் செய்வதெங்கள்
 பண்பென்ற நன்னிலத்தில்
 பொங்கு தமிழ்வீரம் என்ற
 பொன்மரங்கள் துளிர்க்கட்டும்

பட்டமரம் அல்லப்
 பாடுப்டும் தமிழ்வீரம்
 வெட்ட வெட்ட வீச்சோடு
 வேரடித்துத் தளிரடித்து
 மொட்டவிழ்த்துப் பூப்பூக்கும்
 வேப்பமரம் தமிழ்வீரம்
 சுட்டியிதை நாம்உணர்ந்தால்
 சோர் மனமும் துளிரடிக்கும்

வெற்றி என்ற மாலைக்கு
 வேண்டியநல் மொட்டெல்லாம்
 நற்றமிழன் நமது தம்பி
 அரசாளும் ஈழத்தில்
 குற்றமின்றிக் குமிழாகக்
 குருத்தடிக்கும் காலம் இது
 அர்ப்பணிக்க மக்களெல்லாம்
 அரும்பவிழும் காலமிது.

நாடின்றி மொழியின்றி
 நானிலத்தில் இனமில்லைக்
 கேடின்றித் தமிழினத்தார்
 குவலயத்தில் வாழ்வதற்கு
 நாடுமொழி என இரண்டும்
 நிச்சயமாய் வேண்டும் என்ற
 ஊடு தரும் உட்கருத்து
 உளந் தோறும் தளிர்க்கட்டும்

புலம் பெயர்ந்து வந்தபின்னர்
 போயொளித்து விட்ட உங்கள்
 நலம் செறிந்த தன்மானம்
 நாற்றிசையும் துளிர்க்கட்டும்

போர்க்களத்தை விட்டுவிட்டுப்
 புலம் பெயர்ந்து வந்ததனால்

சீர்க்குலைந்த தமிழ் வீரம்
சீக்கிரமே துளிர்க்கட்டும்

மேற்குலகு வந்ததனால்
மேவும் எங்கள் பண்பாட்டைக்
காற்றோடு பறக்க விட்டுக்
கண்ணிழந்து வாழுகின்ற
ஏற்றமற்ற தமிழ் நெஞ்சில்
துளிர் விட்டட்டும் பண்பாடு

மொழிபோனால் தமிழினத்தின்
விழிபோகும் என்பதனால்
மொழிதமிழாய் வேண்டுமென்ற
மொழியுளத்தில் துளிர்க்கட்டும்!

பாற்கரன் தோன்றப் பனியும் போம் குளிரும் போம்
ஏர்க்கரத்தார் உளம் மலரும் உழவும் மல்கும்!
பாற்கரன் வந்தக்கால் தளிர்வருமே, துளிர்வருமே!
பட்டதெல்லாம் தளிர்டிக்கும் படுவனவும் துளிர்டிக்கும்
மேற்கொண்டும் சுணக்கேன்நான் அவர்கவிதை துளிர்க்கட்டும்!
நூற்கரத்தார் நுன்கவிதை நுகருதற்குக் கூடியுள்ளார்
ஊர்த் தொண்டு செய்பவரே உயிர்க்கட்டும் உம்கவிதை
பாற்கரனே! பைந்தமிழில் பாடுகவே பெருங்கவிதை

5

தனியன்கள்

தனியன்கள்

1. நற்சிந்தனை

காலையிலும் மாலையிலும் கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லு
வேலை வேலை என்று சொல்லிப் பசிகிடந்து பழகாதே!
சோலி பலவந்தாலும் உடற்பயிற்சி தவறாதே
கட்டியவளானாலும் கடுகடுத்துப் பேசாதே
பெற்ற பிள்ளையானாலும் நீதி சொல்லத் தயங்காதே!
முழுமுதலை முன்னிறுத்தி முயற்சிகளை மேற்கொள்ளு!
எழுதினதுதான் நடக்கும் எதிர்நீச்சல் போடாதே

2. இனி அடைவது எந்நாளோ!

மட்டை வெட்டி
 நார் வாட்டிக்
 கூப்பன் மாக் கொதிக்கவைத்துக்
 கோந்தாக்கிப் பசை ஆக்கி
 மூங்கில் வெட்டிப்
 படலம் ஓட்டி
 அப்புவுக்கும் தெரியாமல்
 மாதனைக்குக் கொண்டு சென்று
 நாலு முழப்பட்டத்தை
 நாலிரண்டு பேர் பிடிக்க
 நாற்பதடி அதன் வலை
 நாலு பெடியள் நிமிர்த்தக்
 காற்றடிக்குதோ என்று
 காவோலை சொன்னவுடன்
 மேலைநின்று நான் இழுத்துக்
 கோலமுடன் என் படலம்
 “கீ” என்று விண் பாடிக்
 கிணீர் என்று தொடர்ந்தலற
 நான் அடைந்த இன்பத்தை
 இனி அடைவதெந்நாளோ!

3. வதைப்பார் என்றே அஞ்சுகின்றாள் ஒன்பது பெற்ற தாய்

ஒன்பது பெற்றாள் ஒருநற்றாய்
ஒன்றேனும் தான் அருகில்லை
ஒன்பதும் அகதி ஆயிற்று
ஒவ்வொரு நாடாய்ப் போனார்கள்
எண்பது வயதின்று அவளுக்கு
எழுந்து நடத்தல் அரிதாச்சு
கண்பழு தாகிப் போனதனால்
கைத்தடி யொன்றே துணையாச்சு
கண்ணை மூடிக் கொண்டாலோ
காவக்கூட ஆளில்லை
எண்ணிப் பார்க்க அவளுள்ளம்
ஏங்கித் துடித்துத் துவள்கிறது
மேலைத் தேயம் வாழ்கின்ற
மேன்மார் அவளை அழைக்கின்றார்
மாலைக் காலம் ஆயிற்று
மடியும் நேரம் அணுகிற்று
மேலைத் தேயம் போயென்ன,
வாலைப் பருவம் வாராதே!

மேலைத் தேயம் வாவென்பார்
மேலைத் தேயம் வந்தபின்னர்
வேலைக்காரி போற்றன்னை
வதைப்பார் என்றே அஞ்சுகிறாள்

4. ஈந்திடில் அவருடன் ஈசனும் மகிழ்வான்

சற்றே திரும்பிப் பார்த்தால் என்ன?

உற்றார் உறவை நினைத்தல் தவறா?

புற்றுநோய் என் றொருநோய் உண்டு

பற்றிப் படர்ந்து பாழ்படச் செய்யும்

சிறியோர் பெரியோர் என்ற பேதம்

அழிக்கும் அந்த நோயிடம் இல்லை

வெறித்துத் திரியும் எமக்கும் வரலாம்

வாய்க் குணவற்ற ஏழையும் பெறலாம்

விதிவழியென்றே தேற்ற முயலும்

வடகீழ்த் தமிழரை வதைக்குது நோயிது

கதியிலர் அவரென அகதிகள் நாங்கள்

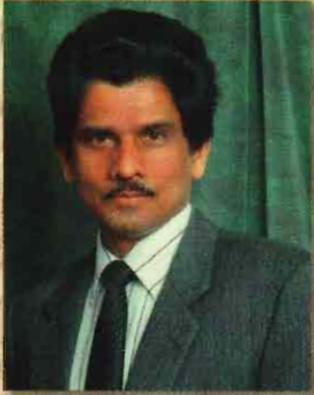
நிதியிலை என்றால் இதயமும் எமக்கேன்?

இருப்பதில் ஒரு பிடி அவர்களும் பெறும்படி

ஈந்திடில் அவருடன் ஈசனும் மகிழ்வான்

இருப்பதோ சிலநாள் இறுமாப்பினியேன்

இன்றே ஈவீர் நன்றே வாழ்வீர்!

கவிஞர் சிறீயைப் பற்றி...

இயல்பிலேயே இளநலமும் மிடுக்கான தோற்றமும் உடையவர் திரு. செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா. எனது இனிய நண்பர் சிறீயைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் அவருக்கு முறுக்கு மீசையும் முண்டாசும் வைத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுவதுண்டு. அவரிடமுள்ள துடுக்கும் மிடுக்கும் நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர் கொண்ட பார்வையும் சொல்லும் செயலும் பாரதி என்ற பெருங்கவிஞன் இப்படித்தான் இருந்திருப்பானோ என்று எண்ண வைக்கின்றன. “எமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டுக்குழைத்தல், இமைப் பொழுதும் சோராதிருத்தல்” என்று முழங்கிய பாரதியைப் போல, இவரும் சோர்வின்றி, சிறந்த மண்ணையே எண்ணி அதற்காகவே உழைக்கிறார் என்பது அவருடைய கவிதைகளிலிருந்து புலனாகின்றது.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில், வீரம், கோபம், சோகம், ஏக்கம், பெருமை – இப்படி எத்தனையோ உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுகின்றன. ஊர்க்காற்று என்ற தலைப்பே ஒரு கவிதை. ஊருக்குச் செல்ல முடியாத ஈழத் தமிழர்களுக்கு **ஊர்க்காற்று** ஓர் ஆறுதலைத் தரலாம். புற்றீசல் போலப் புதுக்கவிதைகள் வெளிவருகின்றன. மரபுக் கவிதை மறைந்து விடுமோ என்ற அச்சம் எழுகின்ற இந்த நேரத்தில் **ஊர்க்காற்று** கோடையில் வீசும் தென்றலாகச் சுகமளிக்கின்றது.

எஸ். சம்பத் குமார்
பி.பி.சி.